

Piekietko

Długość szlaku: 2,5 km

Lokalizacja: Gmina Grodziczno, powiat nowomiejski, Welski Park Krajobrazowy

Administrator: Welski Park Krajobrazowy

Oznaczenie: brak

- Szlak rozpoczyna się przy wejściu do rezerwatu przyrody Piekietko, jest to charakterystyczna palisada z tablicą informacyjną. Znajduje się ona przy drodze leśnej między Trzcinem, a Chełstami, ok. 350 m od nieistniejącej miejscowości Straszewy.

Rezerwat przyrody Piekietko (nazywane też Piekłem) – to przełomowy, niemal 2-kilometrowy odcinek doliny rzeki Wel, która przybiera tu charakter wartko płynącego potoku górskiego. Strome, dochodzące do 30 m wysokości piaszczyste zbocza oraz liczne źródłiska i miejsca wysięku wody, nadają temu miejscu niemal podgórski charakter. Z uwagi na wysokie walory przyrodnicze i krajobrazowe tego terenu w 2001 roku objęto ten odcinek ochroną rezerwatową. Strome zbocza porastają półnaturalne, prawie stuletnie lasy grądowe, w którym dominuje grab pospolity. W niektórych, najbardziej stromych miejscach wykształcił się grąd zboczowy (dominującymi gatunkami drzew są klony i lipy). W grądach występuje wiele rzadkich i chronionych gatunków roślin, m.in.: wawrzynek wilczełyko, gnieźnik leśny, kruszczyk szerokolistny, turówka leśna i pluskwica europejska. O specyficznym charakterze tego miejsca świadczy spotykany tu niewielki ptak – pluszcz, gniazdujący zazwyczaj na pogórzu w pobliżu potoków górskich. W rzece licznie występuje rzadki gatunek krasnorostu Hildenbrandia rivularis – wskaźnik czystych i dobrze natlenionych wód, pokrywający swą ciemnoczerwoną plechą kamieniste dno rzeki.

- Wchodząc na teren rezerwatu poruszamy się wydeptaną ścieżką, po ok. 50 m możemy skorzystać z wysuniętego pomostu widokowego. Następnie ok. 300 m idziemy ścieżką wzdłuż rzeki. Dochodzimy do przełomu Welu, gdzie rzeka zmienia kierunek płynięcia o 90 st. W miejscu tym musimy wspiąć się stromymi schodami w górę, pokonując niemal 30 m różnicy wysokości. Ścieżka prowadzi nas teraz skrajem stromego zbocza doliny rzecznej, możemy z góry podziwiać przełomy Welu. Ścieżka zaczyna łagodnie opadać w dół, pokonujemy kilka stopni schodów i po chwili dochodzimy ponownie do brzegu rzeki gdzie możemy skorzystać z kolejnego pomostu widokowego. Ścieżka wyprowadza nas do palisady – bramy wyjściowej z rezerwatu, trafiamy na śródleśną, rozległą łąkę Pszczółkową Polanę (nazywaną też Żbicznem). Nieco po prawej w oczy rzuca się pojedynczy, okazały krzew w postaci drzewiastej – jest to pomnik przyrody Szakłak pospolity Lucyny Koprowskiej.

Pomnik przyrody Szakłak pospolity Lucyny Koprowskiej powołany został w 2019 roku, otrzymał on im. Śp. dr inż. Lucyny Koprowskiej, wieloletniego pracownika UWM w Olsztynie oraz Przewodniczącej Rady Welskiego Parku Krajobrazowego. Unikatowym charakterem omawianego szakłaka pospolitego wynika z jego formy drzewiastej o równomiernym pokroju. Krzew rozgałęzia się na 6 konarów na wysokości 90 cm od ziemi, obwód krzewu poniżej rozgałęzienia wynosi 160 cm. Dodatkowo ma on wysokie walory estetyczne jako drzewo soliterowe we wnętrzu krajobrazowym polany. Należy również wspomnieć, iż na terenie Polski jako pomniki przyrody zostały uznane trzy okazy szakłaka pospolitego.

- Teraz przechodzimy na przeciwległy skraj polany w kierunku N, znajdziemy tam drogę, którą idziemy nieco w górę. Dochodzimy do skrzyżowania dróg leśnych, na którym skręcamy w lewo. Po ok. 70 m dochodzimy do większego rozwidlenia dróg, idziemy cały czas głównym traktem odbijającym nieco w lewo. Podążamy teraz cały czas prosto drogą leśną do miejsca rozpoczęcia wędrówki.